

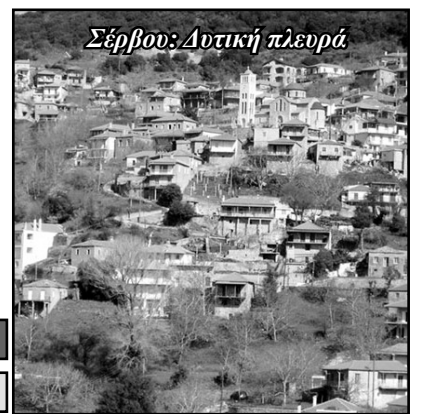
Σέρβου: Ανατολική πλευρά

ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ

Έδση του Λυλλίου Λερβαίων Αριαδίας

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • syndesmosserveon@yahoo.gr

Έτ. 40ο • Αρ. φ. 200 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2015 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Σέρβου: Δυτική πλευρά

40 χρόνια «Αρτοζήνος» (1976-2016)

ΤΗ ΦΕΤΙΝΗ χρονιά η εφημερίδα του Συνδέσμου μας «Αρτοζήνος» κλείνει 40 χρόνια κυκλοφορίας. Θα επιχειρήσουμε μια σύντομη ματιά στα χρόνια που πέρασαν, για να δούμε που βρισκόμαστε σήμερα και ενδεχομένως να σκιαγραφήσουμε το μέλλον του Συνδέσμου.

ΟΠΩΣ είναι γνωστό το πρώτο φύλλο του «Α» κυκλοφόρησε το δεκαπενταύγουστο του 1976, από την τότε διοίκηση του Συνδέσμου, με πρόεδρο το γιατρό Στάθη Δάρα. Στο κύριο άρθρο του πρώτου εκείνου φύλλου και με τίτλο «ΣΚΕΨΕΙΣ-ΑΠΟΨΕΙΣ» αναπτύσσονταν οι απόψεις του ΔΣ για τους σκοπούς της εφημερίδας. Κατά ευτυχή συγκυρία μέλη της τότε συντακτικής επιτροπής είναι και σήμερα μέλη της αντίστοιχης επιτροπής, πράγμα που διευκολύνει την συγγραφή αυτού του άρθρου. Σε εκείνο το άρθρο γινόταν επισήμανση στους σκοπούς της εφημερίδας και μεταξύ των άλλων αναφέρονταν και τα εξής:

«**Να υπάρχει επικοινωνία μεταξύ των πατριωτών και να διευρυνθεί η μεταξύ τους επικοινωνία και σύσφιξη των σχέσεων ...**»

- «**Να ενημερώνεται σωστά και υπεύθυνα κάθε πατριώτης για τα νέα του χωριού, τα προβλήματα της κοινότητας και του Συλλόγου και να βοηθά στην επίλυσή τους...**»

- «**Να γίνει γνωστός και να προβληθεί ο λαογραφικός και παραδοσιακός πλούτος του χωριού και να καταγραφεί η ιστορία του τόπου που γεννηθήκαμε...**»

ΑΝ ΑΝΑΛΥΣΟΥΜΕ καθένα από αυτούς τους σκοπούς έχουμε την εντύπωση πως λίγο-πολύ επιτεύχθηκαν όλοι. Τα διακόσια φύλλα «Α» που πήγαν στα σπίτια των πατριωτών στην περίοδο των 40 χρόνων, τους έφεραν πολλά νέα (καλά και κακά), κράτησαν πολλές μνήμες ζωντανές και έκαναν γνωστές τις παραδόσεις και τη λαογραφία του τόπου μας, με κύριους δημιουργούς τους αείμνηστους πατριώτες λογοτέχνες Μαρία Παναγοπούλου και Θεοδωρή Κ. Τρουπή. Επίσης, έγινε γνωστή η μακραίωνη ιστορία του χωριού μας και η πιθανή προέλευση του ονόματος «Σέρβου», πράγματα που ενδιαφέρουν όλους τους απανταχού της γης πατριώτες και όχι μόνο.

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ αυτά, είναι κοινή πεποίθηση πως η εφημερίδα υπήρξε ο βασικός μοχλός τόσο στην δημιουργία αξιόλογων έργων υποδομής στο χωριό, όσο και στην οργάνωση και προβολή διαφόρων εκδηλώσεων. Καθοριστικός ήταν ο ρόλος της στην οργάνωση του πανηγυριού το δεκαπενταύγουστο στο χωριό, που αποτελεί παράδοση και συγκεντρώνει πολλούς πατριώτες.

ΣΕ ΟΤΙ αφορά τα τεχνικά έργα δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως έγιναν πολλά και αξιόλογα, που αναβάθμισαν την ποιότητα ζωής των πατριωτών στο χωριό και σε κάποιο βαθμό προσέλκυαν και τους νεότερους στον τόπο καταγωγής των γονιών τους, των παππούδων κλπ. Στον τομέα των έργων, το πλέον σημαντικό ασφαλώς είναι η επέκταση του δρόμου προς το συνοικισμό Αράπηδες, που έλυσε προβλήματα επιβίωσης αυτών των πατριωτών και έδωσε διέξοδο προς τα κάτω χωριά. Εξ ίσου σημαντικά έργα ήταν η ασφαλτόστρωση του δρόμου Σαρά-Σέρβου και οι δρόμοι που έγιναν τόσο στο επάνω όσο και στο κάτω χωριό, που έδωσαν τη δυνατότητα στους πατριώτες να μπορούν να πηγαίνουν με τα αυτοκίνητά τους όσο πιο κοντά γίνεται στα σπίτια τους. Ακόμη ο δρόμος προς τον Αγιαντριά και τον Αγιολιά έδωσαν και άλλες διέξοδο στους πατριώτες και τη δυνατότητα να δουν από κοντά τα μέρη όπου εγκαταστάθηκαν για πρώτη φορά οι πρώτοι πρόγονοί μας, πολλούς αιώνες πριν. Αν κάποτε γίνει και ο δρόμος από το Καμένο Αλώνι μέχρι τα Στρικαίικα θα έχει ολοκληρωθεί σχεδόν η κίνηση των αυτοκινήτων μέσα στο χωριό. Οι άμεσα ενδιαφερόμενοι δεν έχουν παρά να συγκροτήσουν μια επιτροπή και με την στήριξη των Τοπικών Αρχών και του Συνδέσμου να κάνουν και αυτό το έργο, όπως ακριβώς έγιναν και τα προηγούμενα. Οι καιροί μπορεί να είναι δύσκολοι, όχι όμως δυσκολότεροι από τη δεκαετία του 1950 που οι Σερβαίοι με τον κασμά στην πλάτη έφτιαξαν το δρόμο Σαρά-Σέρβου. Τρόποι

συνέχεια στη σελ. 8

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Την Κυριακή 17 Ιανουαρίου 2016 έγινε στην αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης (Πειραιώς 1) η προγραμματισμένη εκδήλωση του Συνδέσμου μας, για την κοπή της πίτας και την βράβευση των νέων. Οι πατριώτες άρχισαν να έρχονται από τις 9,30 το πρωί και μέχρι τις 10,30 η αίθουσα είχε σχεδόν γεμίσει. Αυτό αποτελεί ένδειξη πως οι πατριώτες ανταποκρίνονται στα καλέσματα του Συνδέσμου μας και πως αισθάνονται την ανάγκη για την μεταξύ τους επικοινωνία και τη στήριξη του Σωματείου.

Πρώτος έλαβε το λόγο ο γραμματέας του ΔΣ κ. **Χ. Μαραγκός**, ο οποίος αφού καλωσόρισε τους πατριώτες και ευχήθηκε καλή χρονιά, ζήτησε να τηρηθεί «ενός λεπτού σιγή» στη μνήμη του πατριώτη μας **Γ.Σαββόγλου** (συζ. **Ευγενίας Λ. Βέργου**) που έφυγε από τη ζωή πριν ένα 24ωρο καθώς και στη μνήμη όλων των πατριωτών που δεν βρίσκονται πια κοντά μας. Ακολούθως ευχαρίστησε τους φίλους του Συνδέσμου μας που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας και αναφέρθηκε ονομαστικά στον κ. **Παπαηλίου**, βουλευτή Αρκαδίας ΣΥΡΙΖΑ, στην κυρία **Τατούλη**, πολιτευτή Αρκαδίας ΝΔ, στον κ. **Θεοδωρόπουλο** από το ΔΣ του Δήμου Γορτυνίας, στην κυρία **Καλύβα**, εκδότρια της εφημερίδας «Γορτυνία», στην κυρία **Μουτεβελή** συντ. Ειρηνοδίκη που παλιά υπηρέτησε στα Λαγκάδια και γνωρίζει αρκετούς πατριώτες και στον κ. **Πλέσια**, πρόεδρο της Παγγορτυνιακής Ένωσης. Επίσης ευχαρίστησε ιδιαίτερα τον πρόεδρο του Τοπικού του χωριού κ. **Γιάννη Ρουσιά**, που ήρθε από το χωριό (με χιόνι!), για να παραβρεθεί στην εκδήλωση. Στη συνέχεια απευθυνόμενος στους πατριώτες είπε:

Γενική άποψη της αίθουσας

«**Το ΔΣ του Συνδέσμου μας χαιρείται ιδιαίτερα που τιμάτε με την παρουσία σας την εκδήλωση αυτή, τόσο για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, όσο και της βράβευσης των νέων. Των νέων Σερβιωτόπουλων (έτσι συνηθίσαμε να τα λέμε) που μπορεί να μην γεννήθηκαν στο χωριό όπως εμείς, όμως αποτελούν την συνέχεια των γονιών τους, των παππούδων και γιαγιάδων τους, οι οποίοι λίγο-πολύ έζησαν στο χωριό, άφησαν εκεί τον ιδρώτα και τους κόπους τους και πολλοί και τα κόκαλά τους. Στο ιστορικό αυτό χωριό Σέρβου, με τη μακραίωνη ιστορία του, που έχει να επιδείξει πολλές και σημαντικές δημιουργίες των πατριωτών, όχι μόνο σε έργα, που αναλυτικότερα θα αναφερθεί ο πρόεδρος Ι. Μπόρας, αλλά κυρίως σε ανθρώπινο δυναμικό, επιστήμονες, επιχειρηματίες κλπ., που τιμούν το χωριό μας τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Και μιας και έχουμε εδώ δύο νέους φοιτητές Ιατρικής που θα βραβεύσουμε σε λίγο, θυμήθηκα πριν μερικά χρόνια που κάποιος είχε μετρήσει τους γιατρούς που έχει βγάλει το χωριό και ξεπερνούσαν τους εκατό. Με τους σημερινούς φοιτητές, αυριανούς γιατρούς σίγουρα ξεπερνάμε τους 110. Έχουμε την τιμή να παρευρίσκονται και σήμερα εδώ -δεν θυμάμαι και καμία εκδήλωση του Συνδέσμου που να μην ήταν παρών τον μεγαλύτερο εν ζωή Σερβαίο γιατρό, αγαπητό Στάθη Δάρα, ο οποίος, εκτός από το πλούσιο συλλογικό του έργο (είτε ως πρόεδρος του Συνδέσμου, είτε και ως απλό μέλος και για το οποίο δεν θα αναφερθούμε σήμερα), έχει καθιερώσει δύο θεσμούς: Το θεσμό των βραβείων των νέων, από το 1976 που ήταν πρόεδρος και πολλά χρόνια τώρα το χρηματικό έπαθλο εκ 300 ευρώ σε καθένα νέο με καταγωγή από το χωριό που εισάγεται στην ιατρική, στη μνήμη της μητέρα του. Πριν τελειώσω θέλω να κάνω μία έκκληση στους πατριώτες να στηρίξουμε όλοι τον Σύνδεσμο και να μην τον αφήσουμε να διαλυθεί. Το λέω αυτό γιατί όπως ξέρετε το σημερινό ΔΣ δεν έχει προέλθει από εκλογές, γιατί δεν υπήρχαν υποψήφιοι σε επανειλημμένες προσπάθειες διενέργειας αρχαιρεσιών. Είναι διορισμένο (με το ζόρι κατά κάποιον τρόπο, αφού κανείς δεν ήθελε να αναλάβει) με ομόφωνη απόφαση της Γ/Σ του περασμένου Αυγούστου, ώστε να μην οδηγηθεί ο Σύνδεσμος σε διάλυση. Τον ερχόμενο Αύγουστο θα καταθέσει την εντολή και οι πατριώτες θα αποφασί-**

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ ΣΕΡΒΙΩΤΟΠΟΥΛΩΝ 2016

Τη φετινή χρονιά δόθηκαν 16 βραβεία σε νέους με καταγωγή από το χωριό μας, που το 2015 διακρίθηκαν στις πανελλήνιες εξετάσεις κλπ. Κατανέμονται ως εξής:

- *Τέσσερα βραβεία σε μαθητές Γυμνασίου
- *Τέσσερα σε επιτυχόντες σε σχολές ΤΕΙ
- *Επτά σε επιτυχόντες σε σχολές ΑΕΙ
- *Ένα σε νεαρό με διάκριση στον αθλητισμό.

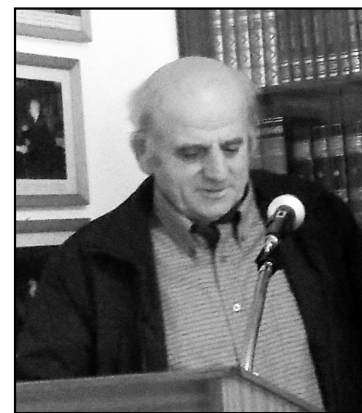

Ο παιδίατρος Στάθης Δάρας βραβεύει τους δύο νέους που πέτυχαν στην Ιατρική Σχολή στις Πανελλήνιες εξετάσεις το 2015.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως τα παιδιά που είχαν τις προϋποθέσεις να βραβευτούν, είναι πολύ περισσότερα από αυτά για τα οποία μπορέσαμε να συγκεντρώσουμε πληροφορίες.

Δυστυχώς τα οικονομικά του Συνδέσμου φέτος δεν μας επέτρεψαν να φτιάξουμε πλακέτες όπως άλλες χρονιές. Για ενθύμιο θα δώσουμε στους νέους ένα στυλό και ένα μπρελόκ, που υπήρχαν από παλιά στο γραφείο του Συνδέσμου. Για τα δύο Σερβιωτόπουλα που πέτυχαν στην Ιατρική Σχολή θα δοθεί χρηματικό έπαθλο εκ 300,00 ευρώ στο καθένα, που προσφέρει από πολλών ετών ο παιδίατρος Στάθης Δάρας, στη μνήμη της μητέρας του **Γεωργίας Χρ. Δάρα**.

Τα ονόματα των παιδιών στη σελ. 2.

Ο πρόεδρος του Τοπικού του χωριού μας Ι. Ρουσιάς απευθύνει χαιρετισμό στους πατριώτες

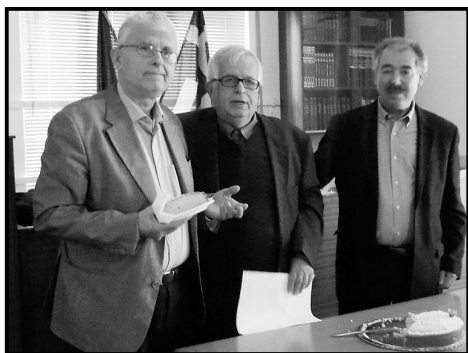
ύπαρξης και δράσης. Λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε κρατούσες οικονομικές, πολιτικές και άλλες συνθήκες έχει πραγματώσει μεγάλο και πολυσχιδές έργο, σύμφωνα με το καταστατικό του. Σήμερα έχει στην ιδιοκτησία του γραφείο, εκδίδει επί 40 χρόνια εφημερίδα, έχει δική του ιστοσελίδα από 7ετίας και δικαιώματα χρήσης στο Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού, που είναι δικό του δημιουργήμα, σε συνεργασία με τις Τοπικές Αρχές. Όλα αυτά έγιναν κατά κύριο λόγο με προσφορά των μελών του, είτε σε εθελοντική εργασία, είτε σε προσφορά χρημάτων (συνδρομών, δωρεών), είτε σε παροχή υπηρεσιών. Η συμβολή όλων των προηγούμενων ΔΣ ήταν καίρια και σε όλους ανήκουν εύσημα. Εν όψει αυτών, επιγραμματικά λεχθέντων, οποιαδήποτε ενέργεια ή παράλειψη-αδυναμία

συνεχία στη σελ. 3

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1
αφορία, που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη του Συνδέσμου μας, είναι εγκληματική. Ακόμη δε και η Γ. Συνέλευση που κατά τον νόμο και το καταστατικό είναι αρμόδια, δεν νομιμοποιείται ηθικά να προβεί στη διάλυση».

Μετά τον χαιρετισμό του προέδρου έγινε η κοπή της πίτας. Όλοι οι φίλοι του Συνδέσμου μας και αρκετοί πατριώτες έκοψαν από ένα κομμάτι, (καθένας είπε που το αφιερώνει) και κάποιοι αναφέρθηκαν και σε γενικότερα συλλογικά και άλλα θέματα. Ειδικότερα ο **Στάθης Δάρας** υπογράμμισε την ανάγκη να μη διαλυθεί ο Σύνδεσμος, με όποια θυσία και αν χρειαστεί από τους πατριώτες. Συνέχισε συγχαίροντας το ΔΣ τόσο για την απόφασή του να φτιάξει πέτρινη βρύση στην πλατεία Κοίμησης Θεοτόκου στο χωριό όσο και για την πρόθεσή του να δημιουργήσει μια ηλεκτρονική ατζέντα με διευθύνσεις και τηλέφωνα πατριωτών, που να υπάρχει στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου όπου θα έχουν όλοι πρόσβαση.

Ο Διον. Δημόπουλος κόβει κομμάτι της πίτας. Στο κέντρο ο πρόεδρος του Συνδέσμου Ι. Μπόρας και δίπλα του ο αντιπρόεδρος Ι. Ν. Βέργος

Ο καθηγητής της Ιατρικής (μαιευτήρας-Γυναικολόγος) **Διονύσης Δημόπουλος** είπε πως ο Σύνδεσμος και σε άλλες περιόδους βρέθηκε σε ανάλογες με τις σημερινές δυσκολίες και μπόρεσε να ανανήψει. Αναφέρθηκε στην περίοδο που και ο ίδιος συνέβαλε σε αυτό, με πρόεδρο τον δάσκαλό του, όπως είπε, **Β. Δάρα** και τελείωσε λέγοντας «να βοηθήσουμε όλοι να μην διαλυθεί ο Σύλλογος».

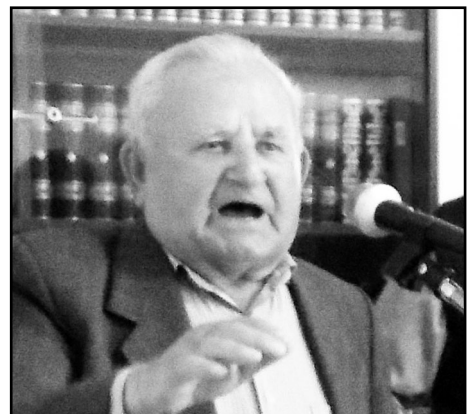
Στο ίδιο πνεύμα ήταν και η ομιλία του καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας, πατριώτη **Παναγιώτη Διον. Δημόπουλου** η κόρη του οποίου εισήχθη φέτος στην Ιατρική Σχολή. Ανέφερε πως και ο ίδιος είχε βραβευτεί από το Σύνδεσμο όταν ήταν μαθητής.

Ο πρόεδρος του Τοπικού **Γιάννης Ρουσιάς** που μίλησε στη συνέχεια, μετέφερε τον χαιρετισμό των λίγων μόνιμων κατοίκων

Η πρώην ταμίας του Συνδέσμου Μήνα Δημοπούλου και το πρώην μέλος Ν. Σχίζας κόβουν από ένα κομμάτι της πίτας

του χωριού και ευχήθηκε στους πατριώτες καλή χρονιά και να κάνουμε ότι μπορούμε για να μην διαλυθεί ο Σύνδεσμος, γιατί αλλιώς θα χαθεί και το χωριό.

Ο γηραιότερος πατριώτης στην εκδήλωση Αντ. Κουτσανδριάς την ώρα που λέει το τραγούδι.

Στη συνέχεια ο πατριώτης **Αντώνης Κουτσανδριάς** που ήταν ο μεγαλύτερος Σερβαίος στην εκδήλωση, ζήτησε να πει ένα τραγούδι, πράγμα που έγινε με ευχαρίστηση και καταχειροκροτήθηκε από τους παριστάμενους, μαζί με τις ευχές όλων για την ονομαστική του εορτή.

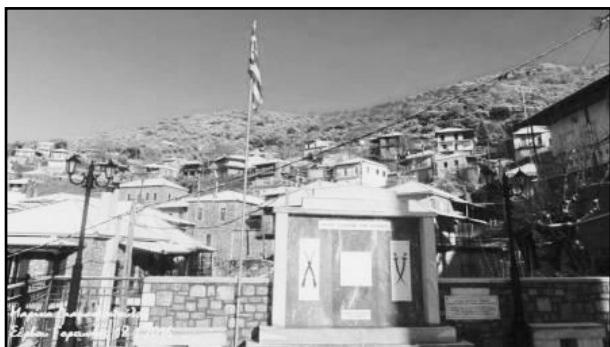
ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ο πατριώτης Νίκος Αρ. Τρουπής, που τα τελευταία χρόνια ζει μόνιμα στο χωριό με τη σύζυγό του Μαρίνα Διαμαντοπούλου, που

αναρτήσει στο face book πληθώρα φωτογραφιών και video του χωριού. Επιλέξαμε δύο πρόσφατες φωτογραφίες με χιόνι, για την εφημερίδα.

Κοίμηση Θεοτόκου

Ο Μητροπολιτικός Ναός «Κοίμησης της Θεοτόκου» στη μεγάλη πλατεία του χωριού «Ράχη». Δημούργημα-αριστούργημα τέχνης Σερβαίων μαστόρων, με καθοδηγητή τον Σύνδεσμο απανταχού Σερβαίων, που από το 1922 μέχρι σήμερα προσφέρει ότι καλύτερο μπορεί για το Ναό και το χωριό, πάντα με τη συνεργασία των εκάστοτε Τοπικών Αρχών

Βορειοδυτική πλευρά του χωριού Σέρβον, με θέα από την «Ράχη». Στο χώρο αυτό είναι και το επιβλητικό καινούριο Ηρώο του χωριού, που αντικατέστησε το παλιό τον Αύγουστο του 2010, με φροντίδα του αιμνηστου αντιδημάρχου Ηραίας πατριώτη Θάνου Μπόρα, στη μνήμη όλων των πατριωτών που έχασαν τη ζωή τους σε πολέμους.

είναι πρόεδρος Δημοτικής Κοινοφελούς Επιχείρησης στο Δήμο Γορτυνίας, έχει

Αναστάσιος Δ. Στρίκος
Ο Διάσημος Σερβαίος μαέστρος και τριανίστας.

Με πατριωτική Σερβαϊκή υπερηφάνεια διαβάσαμε την συνέντευξη που έδωσε ο διακεκριμένος διεθνούς φήμης μαέστρος και πιανίστας πατριώτης **Αναστάσιος Δ. Στρίκος**, στην γνωστή δημοσιογράφο **Ειρήνη Νικολοπούλου**. Ο **Αναστάσιος** είναι γιός του αιμνηστου **Αποστόλη Στρίκου** από το χωριό μας Σέρβον και εγγονός του **Αναστάση Στρίκου**, γνωστού στους πατριώτες με το ψευδώνυμο «Αναστάγγας». Έχει επισκεφθεί πολλές φορές το χωριό και το καλοκαίρι του 2010 οργάνωσε εκεί συναυλία με το συγκρότημα της **Νένας Βενετσάνου** και σε συνεργασία με τους Τοπικούς φορείς και το Σύνδεσμο, στη μνήμη του θείου του αιμνηστου Σερβαίου **Δάσκαλου και Λογοτέχνη Θ. Κ. Τρουπή**. Η δημοσιογράφος

είναι να ζυπνήσω τη χαμένη αθωότητα. Δηλαδή να θυμίσω στους ανθρώπους αυτό που έχουν ξεχάσει.

...I Maestri : Με την ορχήστρα αυτή έχουμε αγαστή συνεργασία, έχουμε πάει στην Πάτμο, στους Δελφούς, στο Λουτράκι, στο Πήλιο.

Ακολουθούν επιλεκτικά μερικές στιχομυθίες με τη δημοσιογράφο. Ολόκληρη τη συνέντευξη την έχουμε αναρτήσει στην ιστοσελίδα μας sernou.gr, στην κατηγορία «Μουσικοί», όπου οι πατριώτες και φίλοι μας μπορούν να την απολαύσουν, μαζί με το βιογραφικό του καλλιτέχνη.

Ειρήνη Νικολοπούλου: Λοιπόν, κύριε Στρίκο είχα τη χαρά να

Ειρήνη Νικολοπούλου, πριν το διάλογο με το μαέστρο, κάνει την εισαγωγή:

«Τον άκουσα και τον είδα να παίζει πιάνο σε ένα μίνι κονσέρτο στο Ίδρυμα Θεοχαράκη. «Βγάζει φωτιά «ο μαέστρος, σκέφτηκα».

Και συνεχίζει:

«Όσοι είχαν την τύχη να τον απολαύσουν στο Ίδρυμα Θεοχαράκη ήδη θα έχουν συγκρατήσει το στυλ του και το εξαιρετικό του ταλέντο. Ο **Αναστάσιος Στρίκος** ζει στη Βιέννη & δημιουργεί σε όλη την Ευρώπη. Γνήσιος Έλληνας της διασποράς πια δεν μαγεύει μόνο παίζοντας για το διεθνές κοινό Χατζιδάκι, αλλά ακόμη και Αττίκ.

Ως Πρόεδρος της Ελληνο-Αυστριακής Ένωσης ο ταλαντούχος & αεικίνητος Αναστάσιος με το Rhodos Projekt βραβεύει νέους της Αυστρίας που διαπρέπουν στα *Αρχαία Ελληνικά*».

Επιγραμματικά οι σημαντικότερες απαντήσεις του μαέστρου στο Eirinika.gr είναι:

...Ναι, το γερμανοτραφής σαν όρος δεν μου αρέσει, με τρομάζει λίγο...

...Στη Βιέννη υπάρχει μια μόνιμη φροντίδα της ποιότητας που υπάρχει, η οποία βασίζεται στην παράδοση

...Στη Βιέννη είναι τόσο πολύ υψηλό το επίπεδο και είναι τόσες πολλές οι προσλαμβάνουσες

...Οι Αυστριακοί συγκινούνται όταν παίζω Χατζιδάκι, Χαιρόπουλο, Αττίκ.

...Ο μεν πατέρας μου ήταν από την Πελοπόννησο, η δε μητέρα μου όμως γεννήθηκε στο Κάιρο, από Αιγυπτιώτες γονείς, δευτέρας γενεάς, οι παππούδες της είχαν μεταναστεύσει εκεί από τα Δωδεκάνησα,

...Η σύζυγος μου είναι Ουκρανή. Παίζει μαντολίνο

...Δύο μουσικοί σε ένα σπίτι. Νομίζω πως είναι καλά. Γιατί ο καθένας καταλαβαίνει την ανάγκη του άλλου να μελετήσει. Είμαστε ο ένας για τον άλλον συνεχής πηγή συμβουλής και έμπνευσης

...Πρώτο δίπλολο Ανατολή-Δύση και ένα δεύτερο που είναι Αστική Παράδοση και Λαϊκή Παράδοση. Είμαι εξοικειωμένος

...στην Παναυστριακή Ολυμπιάδα Αρχαίων Ελληνικών διακρίνεται κάθε χρόνο από κάθε κρατίδιο της Αυστρίας, ένας Ολυμπιονίκης.

...Αυτό που προσπαθώ να κάνω πάντα

σας γνωρίσω στην Αθήνα, στην Ελλάδα, αλλά τελικά διαπίστωσα ότι είστε σε μια άλλη πατρίδα. Στην Αυστρία. Έχει γίνει η δεύτερη πατρίδα σας;

Αναστάσιος Στρίκος: Η Βιέννη, βέβαια, και βεβαίως, μπορώ να το πω.

ΕΝ: Γιατί αυτό και όσα χρόνια είστε εκεί;

ΑΣ: Είμαι ήδη 13 χρόνια στη Βιέννη και ήμουν και άλλα 7 νωρίτερα στη Γερμανία όπου σπούδασα.

ΕΝ: Είστε θα λέγαμε πλέον ένας Γερμανοτραφής, ο οποίος επέλεξε την Αυστρία, για δεύτερη πατρίδα του. Τι είναι αυτό που σας κρατάει;

ΑΣ: Ναι, το γερμανοτραφής σαν όρος δεν μου αρέσει, με τρομάζει λίγο...

ΕΝ: Ναι (γέλια)

ΑΣ: Η Βιέννη αποτελεί οπωσδήποτε έναν πόλο έλξης για τους μουσικούς. Ανέκαθεν ήταν έτσι αυτό. Όχι μόνο γιατί προσφέρει ευκαιρίες αλλά κυρίως προσφέρει έμπνευση, κατά κάποιον τρόπο. Δηλαδή είναι ένα περιβάλλον στο οποίο ο μουσικός νιώθει στον βιότοπό του. Ειδικά ο μουσικός της κλασικής. Αλλά εκτός αυτού προσφέρει πάρα πολλά ερεθίσματα.

ΕΝ: Εσάς προσωπικά, πότε είπατε ότι εδώ είναι που θα μείνω, εδώ εμπνέομαι και εδώ βρίσκω όπως λέτε τον βιότοπό μου; Πότε έγινε αυτό το «κλικ»;

ΑΣ: Ήδη η πρώτη μου εξόρμηση προς το εξωτερικό είχε σαν προορισμό την Βιέννη. Θέλησα να σπουδάσω στη Βιέννη, αλλά αντί αυτού γνώρισα εδώ τον καθηγητή μου **Hermann Dechant** ο οποίος ήταν μεν Βιεννέζος αλλά δίδασκε στη Γερμανία. Και έτσι με πήρε, ας πούμε, μαζί του στο **Βύρτσμπουργκ** όπου σπούδασα και μόλις τελείωσα τις σπουδές μου επέστρεψα στη Βιέννη.

Προαγωγή

Η δικαστικός πάρεδρος **Χαρούλα Ι. Δ. Βέργου**, που υπηρετούσε στο πρωτοδικείο Αθηνών, προήχθη σε πρωτοδική και τοποθετήθηκε στο πρωτοδικείο Χανίων. Ο θείος της, οι θείες της και τα ξαδέρφια της την συγχαίρουν.

Γ. Δ. Βέργος

Συγχαρητήρια και από το ΔΣ του Συνδέσμου.

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ «ΑΡΤΟΖΗΝΟ», ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΕΡΒΑΙΩΝ

Γράφει ο Χ. Ι. Μαραγκός

Είναι γνωστή η ρήση που λέει πως: «**Για να πάει κανείς μπροστά πρέπει να κοιτάει και πίσω**». Ανάλογη είναι και η φράση: «**κοίτα πίσω για να δεις το μέλλον σου**». Επειδή όλοι οι πατριώτες θέλουν να πάει μπροστά ο Σύνδεσμος του χωριού μας, όπως αυτό επιβεβαιώθηκε και στη Γενική Συνέλευση τον Αύγουστο στο χωριό, καλό είναι να γυρίσουμε τα μάτια μας λίγες δεκαετίες πίσω και να δούμε αδρά ποιες ήταν οι δράσεις του Συνδέσμου και καθένας ας εκτιμήσει σε ποιο βαθμό αυτές ωφέλησαν το χωριό και τους πατριώτες.

Όπως γνωρίζουν όσοι παρακολουθούν τα συλλογικά μας πράγματα, εδώ και σαράντα χρόνια εκδίδεται η εφημερίδα του Συνδέσμου «Αρτοζήνος», στις σελίδες της οποίας έχουν καταγραφεί όλα σχεδόν τα αξιόλογα γεγονότα που συνέβησαν αυτή την περίοδο και αφορούν τους απανταχού της γης Σερβίους. Ακόμη, έχουν καταγραφεί και έγιναν γνωστές πλείστες όσες πληροφορίες που έχουν σχέση με την μακραίωνη ιστορία του τόπου μας, πολλά ήθη και έθιμα άγνωστα σε πολλούς πατριώτες και γενικά ήρθαν στην επικαιρότητα θέματα που ενδιαφέρουν τους πατριώτες, αλλά και άλλους κατοίκους των γειτονικών χωριών και όχι μόνο.

Ας αρχίσουμε λοιπόν να ξεφυλλίζουμε τον «Αρτοζήνο».

Το πρώτο φύλλο εκδόθηκε τον Αύγουστο του 1976 από το τότε ΔΣ του Συνδέσμου, (είχε εκλεγεί στις 21/3 της ίδιας χρονιάς) με πρόεδρο το γιατρό **Στάθη Δάρα (αντιπρόεδρος Χ. Ι. Μαραγκός, τμήμα Η. Π. Κωνσταντόπουλος, μέλη Η. Ι. Γιαννακόπουλος, Χ. Γ. Κωνσταντόπουλος, Θ. Γ. Τρουπής, Η. Θ. Χειμώνας και Β. Ι. Δάρας** που παρατήθηκε και τη θέση του πήρε ο **Ι. Κ. Μπόρας**, σημερινός πρόεδρος του Συνδέσμου). Το πρώτο θέμα που απασχολούσε τότε το Σύνδεσμο ήταν η συνέχιση του δρόμου από το χωριό προς το συνοικισμό Αράπηδες. Στην πρώτη σελίδα δημοσιεύεται εκτεταμένο άρθρο για το δρόμο, με σχεδιαγράμματα από τον αείμνηστο **Ηλία Χειμώνα**, με αναφορά και ιδιαίτερη έμφαση στην αναγκαιότητα κατασκευής αυτού του έργου, που ήταν επιθυμία των πατριωτών από την εποχή που έγινε η διάνοιξη του δρόμου «Σαρά-Σέρβου». Του δρόμου που αντί να συνεχίσει ευθεία προς Αράπηδες έστριψε προς το χωριό Λυκούρει! Κάποιοι έχουν ασφαλώς ευθύνη γι' αυτό και η ιστορία επιφυλάσσει κριτική για όλους.

Αγιασμός στο προαύλιο της εκκλησίας, πριν αρχίσει η διάνοιξη του δρόμου.

Σχετικά με το θέμα αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί πως η προσπάθεια του Συνδέσμου για την έναρξη της διάνοιξης ήταν επίμονη και εξαιρετικά κοπιαστική. Σημασία έχει πως οι προσπάθειες ευοδώθηκαν και με τον κατάλληλο συντονισμό και χειρισμό άρχισε η εκτέλεση του έργου με ουσιαστική ευθύνη και χρηματοδότηση του Συνδέσμου, κυρίως από τις προσφορές των πατριωτών (Οι πατριώτες πρόσφεραν ότι μπορούσε ο καθένας σε χρήμα ή και προσωπική εργασία για τα τεχνικά έργα). Έτσι την Κυριακή 22

Αυγούστου μετά τη λειτουργία έγινε αγιασμός από τον αγαπητό στους πατριώτες **παπα-Σωτήρη** στο προαύλιο του ναού της Κοίμησης της Θεοτόκου, με όλους τους πατριώτες παρόντες και την μπουλντόζα...από δίπλα.

Ο **παπα-Σωτήρης** με βαθεία συγκίνηση είπε μετά τον αγιασμό: «**Εύχομαι εκ βάθους καρδιάς να πάνε τα έργα μας με ευόδωση και αγάπη, χωρίς καμία διχόνοια. Και αν κανείς κάποτε είπε καμιά κουβέντα από δω και πέρα ας μην ξαναπεί**». Στη συνέχεια ο πρόεδρος **Στάθης Δάρας** είπε μεταξύ άλλων: «...**Τη χρησιμο-**

Η μπουλντόζα με τη μηχανή αναμμένη.

τητα αυτού του έργου θα τη δούμε σε ένα-δύο χρόνια που θα ενωθούμε με τα άλλα χωριά. Δεν εξετάζουμε το παρελθόν, από δω και πέρα με αγάπη ομόνοια και κατανόηση ενωμένοι θα εργαστούμε για το καλό του χωριού μας...». Τέλος ο πρόεδρος του χωριού **Η. Σχίζας** έδωσε το σύνθημα «**Ξεκινάμε**» και η μπουλντόζα πέρασε μπροστά από το σπίτι της «Μπαρκούτσιος», ενώ ακούγονταν οι φωνές των πατριωτών «**καλορίζικο**». Το βράδυ η μπουλντόζα είχε φτάσει κοντά στον Μηλιάνθη.

Ο Γιάννης από τους Αράπηδες σφάζει τον κόκορα για τα καλορίζικα.

Για το έργο αυτό, ιδιαίτερα για τις προσδοκίες, τη χαρά και την αγαλλίαση των πατριωτών με την έναρξη της διάνοιξης, γράφει με το δικό της μοναδικό λογοτεχνικό τρόπο η αείμνηστη πατριώτισσα **Μαρία Παναγοπούλου** σε δύο άρθρα, που δημοσιεύτηκαν στα 2 πρώτα φύλλα του Αρτοζήνου και θα αναρτηθούν στην ιστοσελίδα για να τα θυμηθούν ξανά οι πατριώτες εκείνο τον άθλο του Συνδέσμου. Πλέον αυτού η Μαρία στέλνει και ένα μήνυμα στους νεότερους κυρίως πατριώτες -που αναγκαστικά θα είναι οι συνεχιστές του Συνδέσμου- πως με την ομόνοια και την κατανόηση των συλλογικών δυσκολιών, μπορούν να γίνουν σημαντικά πράγματα, σε αντίθεση με την τακτική της κατηγορίας των ΔΣ, που σίγουρα οδηγούν τον Σύνδεσμο σε μαρασμό, ίσως και σε διάλυση (και η ιστορία δεν πρόκειται να χαριστεί σε κανέναν!). Πρέπει να υπογραμμιστεί πως κανείς από τους πατριώτες που κόπηκαν τότε τα χτήματά τους δεν έφερε αντίρρηση στη διάνοιξη του δρόμου και αξίζουν σε όλους συγχαρητήρια. Αξίζει ακόμη να αναφερθεί πως για το θέμα της διάνοιξης του δρόμου είχε προηγηθεί και μία επί πλέον σύσκεψη στην Αθήνα στις 26-5-76 (στο σπίτι του **Χ. Κωνσταντόπουλου** και

με πρωτοβουλία του ίδιου) του ΔΣ του Συνδέσμου και του προέδρου του χωριού **Η. Σχίζας** και συναποφασίστηκαν και υπογράφηκαν οι ενέργειες που έπρεπε να γίνουν.

Εξ ίσου σημαντικό έργο εκείνη την εποχή ήταν και η έκδοση του «**Αρτοζήνου**» από τον Σύνδεσμο, που συνέβαλε τα μέγιστα στην επίτευξη του παραπάνω σκοπού.

Η έκδοση τότε δεν ήταν καθόλου εύκολη διαδικασία σε σχέση με τα σημερινά δεδομένα (η τύχη το έφερε ώστε σημερινοί υπεύθυνοι της έκδοσης να ήταν και τότε υπεύθυνοι). Όχι μόνο γιατί όσοι ασχολήθηκαν με αυτό δεν είχαν καμία γνώση του αντικειμένου αλλά και γιατί όλα έπρεπε να τα κάνουν μόνοι τους, από την γραφή των κειμένων μέχρι το κουβάλημα των εφημερίδων από το τυπογραφείο στο γραφείο του αείμνηστου **Ηλία Γιαννακόπουλου** (όπου γινόταν ταξινόμηση και γραφή διευθύνσεων), από εκεί στο ταχυδρομείο να κωλύσουν τα γραμματόσημα κλπ.

Κάποια από τα σχόλια των πατριωτών σχετικά με την έκδοση της εφημερίδας τότε αξίζει να αναφερθούν:

Η **Μαρία Παναγοπούλου** εγκαινιάζει τη στήλη «ταχυδρομείο» με ένα γράμμα σχετικά με την εφημερίδα που καταλήγει: «...**Και μ' αυτή την κατεβασιά στην καρδιά βγήκε αυτό το γράμμα με χιλίες ευχές για το σκοπό και με πολλή αγάπη για κάθε πατριώτη**».

Επίσης ο αείμνηστος λογοτέχνης **Θ. Κ. Τρουπής** έγραψε για την εφημερίδα: «...**Το έργο αυτό είναι το πιο σοβαρό απ' όλα μέχρι σήμερα έφτιαξαν οι πατέρες μας**». Και με το ψευδώνυμο «Οι λογαριασμοί του Γέρο-χασομημέρη» γράφει για το ίδιο θέμα: «**κουμανταρείστε τη με μόνονια και αγάπη να τη χαρείτε. Ένα λείπει στις μέρες σας: η χαρά. Φέρτε κοντά τις καρδιές με μόνονια και αγάπη και θα χαρείτε όσα λειπάσανε εμάς. Με την ευχή μου ο "Αρτοζήνος" σας να ζήσει σαν τον εδικόνε μας**».

Και η **Ανδριάννα Η. Κουτσαντριά** (πρόσφατη φωτογραφία) υπογράμμισε με έμφαση και με το χαρακτηριστικό της ύφος για το ίδιο θέμα: «...**Μακάρι να γίνει. Και λεφτά να χρειάζονται δίνω**». Και ο αείμνηστος **Χρηστοντάρης** είπε: «**Ωδυνεν μυσ και έτεκεν Αρτοζήνον**». Και αρκετοί άλλοι διάφορα...

Ενημερωτικά να αναφέρουμε πως το κόστος έκδοσης το 1976 ήταν 7.000 δρχ. και σήμερα το τελευταίο φύλλο κόστισε περίπου 700 ευρώ (ποιο ακριβή τότε). Το κόστος του 1^{ου} φύλλου καλύφθηκε από τα μέλη του ΔΣ, εκτός από το κόστος του χαρτιού που κάλυψε ο **Ν. Ι. Μαραγκός**. Το αντίστοιχο κόστος για το 2^ο φύλλο κάλυψε ο **Θ. Κ. Τρουπής** και για το 3^ο ο **Ν. Αθ. Μαραγκός** στη μνήμη του πατέρα του, που πέθανε εκείνη την περίοδο.

Ο πατριώτης **Ν. Παπαγεωργίου** γράφει άρθρο με τίτλο «**οι ρίζες μας**» και αναφέρει

ΤΟ ΣΟΙ ΤΩΝ ΒΕΡΓΑΙΩΝ

Το μέλος του ΔΣ **Γεώργιος Γ. Βέργος** διερεύνηση τον κλάδο των Βεργαίων, από τον οποίο προέρχεται το δικό του σόι. Ολόκληρη αυτή η έρευνα έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα sevou.gr (κατηγορία Δήμος Γορτυνίας, τα σόγια του χωριού) και είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, με πολλές λεπτομέρειες. Σε επόμενο φύλλο Αρτοζήνου θα αναρτήσουμε περίληψη αυτής της εργασίας. Συγχαρητήρια στον ακάματο πατριώτη γι αυτή του την έρευνα και ευχόμαστε και άλλοι ανήσυχτοι και προβληματισμένοι πατριώτες να ακολουθήσουν το παράδειγμά του, για να μάθουμε σιγά-σιγά όλοι τις ρίζες μας.

τα πρώτα ονόματα που υπάρχουν στο δημοτολόγιο του χωριού, μετά την αποκατάσταση της Εθνικής μας ανεξαρτησίας. Πρώτος είναι γραμμένος ο **Ηλίας Αθ. Στρίκος** το 1831. Ακολουθούν: 1832 **Ιωάννης Η. Γιαννακόπουλος** και **Θεόδωρος Αν. Κωνσταντόπουλος**. 1833 **Θεόδωρος Β. Τρουπής** και **Νικόλαος Χ. Φίλης**. 1835 **Παναγιώτης Γ. Τερζής**. 1836 **Παναγιώτης Π. Μπόρας**. 1838 **Μιχαήλ Η. Μιχόπουλος**. 1840 **Αθανάσιος Η. Σχίζας** (υπάρχει και συνέχεια). Επίσης, σε άλλη στήλη ο **Νίκος** περιέγραψε τη μάχη που έγινε στην γριάς το διάσελο στις 11 Μαΐου 1826 μεταξύ των τοπικών οπλαρχηγών και του Ιμπραήμ και παραθέτει σχετικό ιστορικό κείμενο που αναφέρει: «...**χιλίαι δ'εξ αυτών περίπου πεζοί και ιππείς, χιλιάδες συνοδευόμενοι προβάτων και άλλων κτηνών, προσεβλήθησαν εις του Σέρβου και στην γριάς το διάσελο από τους Πλαπούταιους και τον Φώτιον Δάραν και άλλους εκ των εκείσε, οι οποίοι εφρόνεσαν τινάς και έσωσαν πάντα τα αγόμενα...**»

Άλλο θέμα εκείνης της εποχής με ιδιαίτερη σημασία ήταν η ανυπαρξία ουσιαστικά τηλεφώνου στο χωριό, ο αγώνας και οι αγωνίες των πατριωτών να επικοινωνήσουν με τους δικούς τους και οι προσπάθειες του Συνδέσμου να δοθεί κάποια λύση. Θα ήταν αστείον να γίνει σύγκριση με την σημερινή εποχή, που δύσκολα θα βρει κανείς κάποιον χωρίς κινητό στην στέπη. Πως αλλάξεσαν οι καιροί!

Στη στήλη με τα κοινωνικά διαβάζουμε για τους θανάτους της **Μαρίας Σχίζας** (Κακίνας) από τροχάιο στην Αθήνα, του **Μαρίνου Σπήλιου Δημόπουλου** στην Τρίπολη, της **Αννιώς Ηλ. Σχίζας** (Πετρούλια) στο Σέρβου, του ιερομόναχου **Δωρόθεου** (Δ. Ι. Παρασκευόπουλου) που κηδεύθηκε στη Μονή

Μαρία Σχίζα (Κακίνας)

Προδρόμου και του **Αθανασίου Ν. Μαραγκού** που πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό. Μεταξύ άλλων διαβάζουμε ακόμη και για τα Σερβιώτοπουλα που εισήχθησαν στο Γυμνάσιο: Η **Αικατερίνη Θ. Δημόπουλου**, η **Χριστίνα Ε. Δάρα** και η **Ελένη Η. Μπόρα** στο Αρσάκειο, η **Αθανασία**

Μαρία Σχίζα (Κακίνας) από τροχάιο στην Αθήνα, του Μαρίνου Σπήλιου Δημόπουλου στην Τρίπολη, της Αννιώς Ηλ. Σχίζας (Πετρούλια) στο Σέρβου, του ιερομόναχου Δωρόθεου (Δ. Ι. Παρασκευόπουλου) που κηδεύθηκε στη Μονή

Αθανασίου Ν. Μαραγκού που πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό.

Μεταξύ άλλων διαβάζουμε ακόμη και για τα Σερβιώτοπουλα που εισήχθησαν στο Γυμνάσιο: Η **Αικατερίνη Θ. Δημόπουλου**, η **Χριστίνα Ε. Δάρα** και η **Ελένη Η. Μπόρα** στο Αρσάκειο, η **Αθανασία**

Ι. Κουβέλη και η **Ελένη Λ. Παράσχου** στο Γυμνάσιο Χαϊδαρίου, ο **Κ. Ε. Μπουρνάς**, ο **Κ. Ι. Σχίζας** και ο **Δ. Η. Κωνσταντόπουλος** στο Γυμνάσιο Λαγκαδίων, η **Βάνια Μ. Μάνου** στο Γυμνάσιο Ν. Σμύρνης, η **Γεωργία Γ. Βέργου** στο Γυμνάσιο Ζωγράφου και η **Αγγελική Χ. Παναγοπούλου** στη σχολή Ζηρίδη.

Αθ. Ν. Μαραγκός

Χορός τις απόκριες (;)

Αποτελεί παράδοση στο Σύνδεσμο η οργάνωση αποκριτικού χορού, όλα σχεδόν τα χρόνια λειτουργίας του. Φέτος τα πράγματα, λόγω της οικονομικής κρίσης, είναι δύσκολα και το ΔΣ προβληματίζεται αν θα υπάρχει ανταπόκριση των πατριωτών σε μια τέτοια εκδήλωση. Το γεγονός ότι στην εκδήλωση κοπής πίτας η ανταπόκριση ήταν αξιόλογη, ενθαρρύνει την απόφαση οργάνωσης εκδήλωσης χορού. Όχι βέβαια με ζωντανή μουσική και σε ακριβό Κέντρο. Ένα μεσημέρι Σαββάτου ή Κυριακής με μουσική από CD, ώστε το πρόγραμμα να είναι οικονομικό και να δοθεί η δυνατότητα σε όσο γίνεται περισσότερους πατριώτες να έρθουν να χορέψουν και να διασκεδάσουν. Σχετική ενημέρωση θα έχετε μέσω της ιστοσελίδας sevou.gr

Μια άλλη άποψη για τα 20 Ευρώ του Αρτοζήνου

Ακούστε το τι διάβασα-διαβάστε το τι είδα γιατί αυτό που διάβασα πράγματι σπτάει παιδιά...

«Τα πράγματα είναι δύσκολα δεν έχουμε ελπίδα, το τέλος είναι ορατό για την εφημερίδα. Γι αυτό αποφασίσαμε και πάρτε το χαμπάρι τον "Αρτοζήνο" πια κανείς δεν θα μπορεί να πάρει. Κι όποιος επιθυμεί πολύ για να μαθαίνει νέα, πρέπει να σκάσει είκοσι και όχι δέκα εννέα. Όποιος δεν σκάσει είκοσι ή πει εγώ δεν δίνω, δεν πρόκειται να ξαναδεί ποτέ του Αρτοζήνο»

Πιστεύω πως δεν άρεσε η πρόταση ετούτη, και μένανε προσωπικά με έκανε μπαρούτη. Όλοι οι πατριώτες έδωσαν και πάλι θα προσφέρουν, μα φράσεις σαν αυτές εδώ δεν θέλουν να τις ξέρουν. Στο κάτω-κάτω ο σύλλογος είναι για να προσφέρει και όχι να μας απειλεί, ούτε να βάζει χέρι. κι αν δύσκολα τα πράγματα για την εφημερίδα υπομονή-υπομονή πάντα υπάρχει ελπίδα .

Υ.Γ. Σύμφωνα με τον «περί τύπου» νόμο, δέον να δημοσιευθεί στην εφημερίδα των Σερβίων.

...Τι να πούμε τι, τι να τραγουδήσουμε....

Βεβαίως θα δημοσιευθεί εις την εφημερίδα, ακόμη θα αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα. (Καθήκον βλέπεις ιερό για τη κοινή πατρίδα). Έστω και χωρίς όνομα, αν έτσι προτιμάς, τίποτα δεν μας ενοχλεί, «ΤζόνΓιάν» μου εμάς.

Ούτε σε μας δεν άρεσε η πρόταση ετούτη, μας πες μας τι να κάνουμε και ...άσε το μπαρούτι. Ξέρεις τον τρόπο δηλαδή, χωρίς λεφτά να γίνει; Στάχτη και μπουρμπερε λιοπόν; ...τίποτα να μη μείνει;

Έτσι είναι Σερβαίε αγαπητέ, ο Σύλλογος προσφέρει, μα πως θα γίνει τούτο δω, χωρίς ευρώ στο χέρι; Ένας πληρώνει μάθε το για 10 νοματάιους, Συλλογικό το πρόγραμμα, για όλους τους Σερβίους.

Δεν είναι λίγα τα λεφτά, πάνω από εφτακόσια! και τίποτα δεν γίνεται με τόσα λίγα γρόσια. Ούτε τα λόγια τα πολλά και οι πολλές ορμήνιες διέξοδο θα δώσουνε, θα πάψουνε τις γκρίνιες.

Τη συνδρομή να δώσουνε αν κάποιοι δεν μπορούν ο κόσμος δεν εκάθηκε, υπάρχουν άλλοι που βοηθούν. Πάντως χωρίς ευρώπουλα δεν βγάζεις Αρτοζήνο, άσε και ας το ρίξουμε ...στον άρτο και στον οίνο.

Μέχρι να φύγουν «οι δοτοί» να έρθουν κάποιοι άλλοι, με πείσμα κέφι και ορμές και με ...τρανό κεφάλι. Σε όλους να αποδείξουνε τι πράγματι αξίζουν, και όχι με λόγια «Γαλλικά», κάποιοι να μας υβρίζουν.

Ευρω_φονιάς

Τα (μεγάλα) παιδιά παίζει

Κάποιοι κλωσήσαν από κει και κάποιος από πέρα, πληγές κάναν στο Σύλλογο και μέσα απ' τον αέρα. Άμεσα επενέβησαν (Κ)Κάποιοι με λογική και η φωτιά σταμάτησε δεν πήγε ποιο εκεί. Like πάντως πατήσανε μόνο δυο τρεις Σερβαίοι, όχι από σόι αδύναμο, μα ούτε και Αραπαίοι. Και κάποιος παρενέβηκε από τη Βόρειο Ελλάδα, τραγούδησε στον συγγενή, κάπως με μαντινάδα.

«Τι ζόρι τραβάς ορέ εσύ, με αυτό τον Αρτοζήνο; Φάει, πιες, κυνήγαγε, είναι πολύ ποιο φινό. Μα αν δεν μπορείς χωρίς αυτόν στο λέω νέα σκέτα, δικό μας Τύπο βγάζουμε, τον λέμε «Φραζινέτα».

Α μπά! Να φύγουν οι εγκάθετοι να φύγουν οι δοτοί, εμείς δεν τους γουστάρουμε, στον κόρακα αυτοί. Χίλιες φορές καλύτεροι εμείς από αυτούς, εδώ και τώρα εκλογές, δεν θέλουμε λοτούς. Τα πάντα εμείς γνωρίζουμε, συλλογικά και άλλα, τι γίνεται στις γειτονιές, κυρίως στη «Ντριβάλα». Σεινού lovers είμαστε εμείς, γνώστες στο τι θα γίνει να φύγουνε οι παππούδες μας, να πούμε και Μαρ(τη)νι.

Μπράβο στη «λακα-θάνιζα»-ιστορική Σερβαϊκή λέξη-τη λογική προέβαλε, δεν θέλησε να παίζει. Πλάτη και άλλος έβαλε, με λογική και κρίση, γόνος παλιών πολεμιστών, με γη στην Τρανιβρούση. Η κρίση πάντως χτύπησε κι αυτόν, το γιό της Πόπης, την τύχη του αναζητά σε χώρα της Ευρώπης.

Με τέτοια λόγια αγαπητέ δεν γίνεται να αγιάσεις, από του Τσιούμπι μας θωρεί όλους ο Μάη-Θανάσης. Και ένα κεράκι θάξιζε να ανάμετε για εκείνον, Ράχη-Αράπηδες «δεξιά» στον Άγιο ...Κωνσταντίνο. Κότες πάντως, δεν ενοχλεί να μας αποκαλούν, αυγούλια νοστιμότατα «οι κότες μας» γεννούν.

Πέστα και συ Δωρόθεε, ως άλλος σκισσογράφος τώρα εις τα γεράματα έγινες και ζωγράφος.

Ο Αγιονικόλας δεν βοήθησε...

Γράφει ο Θ. Τρουπής (Γκράβαρης)

Όσο μεγαλώνουμε, τόσο η μνήμη μας αλητεύει στις εμπειρίες των παιδικών μας χρόνων. Και τι θυμήθηκα; Στο Γυμνάσιο στη δεκαετία του 50, ίσως και αργότερα, δίναμε γραπτές εξετάσεις και το πρώτο εξάμηνο της σχολικής χρονιάς σε όλα τα μαθήματα. Το πρόγραμμα οι καθηγητές μας το έδιναν μετά τον εκκλησιασμό στις 30 Ιανουαρίου που ήταν η σχολική γιορτή των Τριών Ιεραρχών. Η προετοιμασία για καλά αποτελέσματα ξεκινούσε από τις Χριστουγεννιάτικες διακοπές με διάβασμα. Έτσι και εγώ είπα στις διακοπές να προετοιμαστώ διαβάζοντας την «Ιστορία της Αρχαίας Ελλάδος», αλλά κάτι δεν μου πήγαινε καλά, διακοπές και να διαβάζω!!

Ταγιαννίου την άλλη μέρα (Από τις χειρότερες της σχολικής χρονιάς) πηγαίνοντας στα Λαγκάδια, όπως συνήθιζαν όλα τα παιδιά τότε, προσκύνησα τον Άγιο Νικόλα στο Μπούφι, με προσευχή προμελετημένη για να με βοηθήσει να γράψω καλά στο μάθημα της Ιστορίας, με «πάρε – δώσε», με άλλα λόγια σκέφθηκα το τάληρο που μου είχε δώσει η μάνα μου να περάσω τη βδομάδα να το δώσω στον Αγιονικόλα. Έτσι και έγινε, με τη διαφορά το λεφτό δεν το έριξα στο παγκάρι, αλλά το έβαλα πίσω από μια εικόνα για καλού και για κακού αν δεν λάβω τη βοήθειά του.

Ήρθε η μέρα του Φλεβάρη να δώσω εξετάσεις στην ιστορία. Την παραμονή το βράδυ, όπως σχεδόν και κάθε βράδυ, παρακάλεσα το θεό να μείνω στην ίδια τάξη για να σταματήσω το σχολείο. Είμαστε σκληραγωγημένα παιδιά, πλην όμως 12χρονα που για πρώτη φορά ξενιτευτήκαμε μακριά από τις οικογένειές μας. Στο γραπτό μου διαγώνισμα τα μπουμπούνισα, δεν έγραφα καθόλου καλά. Ελληνικό το χούι, για ότι κακό μας βρίσκεi κάποιος άλλος φταίει. Εγώ τον είχα βρει, ήταν ο Αγιονικόλας που δεν βοήθησε. Το πρώτο Σάββατο μετά τις εξετάσεις πηγαίνοντας στο χωριό, πέρασα από τον Αγιονικόλα, χωρίς να προσκυνήσω την εικόνα του, αλλά κατευθείαν στο κρυμμένο τάληρο και το ξαναπήρα πάλι «ως αχρεοστήτως καταβληθέν» όπως λένε οι δικηγόροι.

Παρότι προσευχόμουν να μείνω στην ίδια τάξη, όταν ερχόταν η ώρα του διαγωνίσματος, στα Μαθηματικά, Έκθεση, Αρχαία, Θρησκευτικά (Ήξερα απέξω τη θεία λειτουργία και τροπάρια Αγίων, ως ευσεβής όπως φαίνεται πιο πάνω) έγραφα σχεδόν άριστα, και προβιβάστηκα για τη Δευτέρα τάξη με 15,5.

Αλλά ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και την τότε καταραμένη ιστορία την έμαθα σχεδόν απέξω. Βρήκα πριν 5 χρόνια το ταλαιπωρημένο από το χρόνο σχολικό βιβλίο στο σπίτι μας στο χωριό, και το διάβασα 2 φορές, και θα το ξαναδιαβάσω.
Θοδωρής Γ. Τρουπής

Εωθινό

Μαρίας Παναγοπούλου (1932-1993)

**Να αιχμαλωτίσεις μια στιγμή του πρωινού
Τι αποκοιά με τόση φτώχεια μέσων.**

Ποιά επιφάνεια - λόγου χάρη - πόσα χρώματα, ποιά υλικό, ποιές λέξεις, πόσοι ήχοι μπορούνε, Θέ μου, να ιστορίσουνε

το βροντερό «π α ρ ώ ν» μιας απουσίας ή το αντίθετο...

Δεν προσπαθώ επομένως. Μένει ωστόσο να ψιθυρίσω την πανάρχαιη προσευχή: Δόξα στο κάθε Σήμερα που ξημερώνει. Δόξα του.

Τα (μεγάλα) παιδιά παίζει: "...Οι Γερμανοί ξανάρχονται..."

Ας πούμε κάτι βρε παιδιά, κάτι για να χαρούμε, τα βάσανα είναι πολλά σήμερα που τραβούμε! Και ότι και αν μας ψάλανε, εμείς τους συγχωρούμε... και «γαλλικά» που είπανε πάλι τους αγαπούμε. Ο Αύγουστος είναι κοντά, θα ξάνα-αγκαλιαστούμε!
Ο Εγκάθετος

Λούσιος

Ο ποταμός κυλούσε ελεύθερος. Οι πέτρες λείες, πελώρια βότσαλα, στο διάβα του Σιωπή παντού, μονάχα το νερό ακουγόταν, η ορμή του. Περνούσα αργά στην άλλη όχθη αλαφροπατώντας πέτρα πέτρα Κι έσκυβα στο νερό για να δροσίσω τα ξερά μου χέιλη.

Ξάφνου, στη μέση μιας στιγμής (που ήτανε και δικιά μου και ταυτόχρονα ήταν έξω από μένα) πήδησε με ορμή μέσα στο λογισμό μου η νόηση του παντός κι όλα απομείνανε μετέωρα.

Αυτή η σκηνή διαδραματίζεται μια μέρα του Αυγούστου του χίλια εννιακόσια εβδομήντα οχτώ και είμαι βέβαιος ότι ακόμα διαρκεί φυλακισμένη κάτω από το προσωπίδιο του χρόνου. Τον τρόπο αν έβρισκα να την ελευθερώσω ή να επιστέψω εκεί σ' αυτή την κοίτη απ' όπου ξεκινούν οι διαδρομές των άστρων κι η σκάλα του Ιακώβ μπορεί και να κατάφερα να πάρω άλλον δρόμο προς τα πάνω και όχι αυτή την καταφέρεια όπου πάω.

Βασίλης Γ. Μαραγκός

Η μοιχεία και άλλα σχετικά

Γράφει ο επ. Εφέτης Ι. Κ. Μπόρις

Η μοιχεία, εκτός από αμαρτία-παράβαση της 7^{ης} εντολής, ήταν και ποινικό αδίκημα (έγκλημα). Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 357 (παρ. 1 του Π.Κ που καταργήθηκε με το Νόμο 1272|1982):

«Ο υπάιτιος μοιχείας σύζυγος και ο μετ' αυτού συννόχος τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρι ενός έτους. Η δίωξη χωρεί μόνον επί εγκλήσει του προσβληθέντος».

Αντίστοιχη διάταξη του Π.Κ (Ν 1492|1950) περιλάμβανε το άρθρο 286 του Ποινικού Νόμου, που ίσχυε από 19 Απριλίου 1950. Παράλληλα, σύμφωνα με τα άρθρα 1363 και 1439 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ ΑΝ 2250|1940, που ισχύει από το 1946)

«Κωλύεται ο γάμος μεταξύ προσώπων καταδικασθέντων επί μοιχεία μετ' αλλήλων» και «Εκάτερος των συζύγων δύναται να ζητήσει το διαζύγιον για μοιχεία ή διαγαμία του ετέρου».

Οι διατάξεις αυτές καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν με το Ν.1329|1983. Οι παραπάνω μεταρρυθμίσεις έλαβαν χώρα τα έτη 1982-1983 και σκόπευαν στην υλοποίηση συνταγματικών επιταγών για την ισότητα ανδρών και γυναικών. Ήταν δε πολύ εύστοχες και επιτυχείς. Σήμερα ποιος θυμάται τα γεγονότα-διαμαρτυρίες που τα συνόδευαν...

Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθούν επιγραμματικά τα ακόλουθα: Ο παραπάνω Ποινικός Νόμος, η Ποινική Δικονομία που ίσχυε από το έτος 1935 έως το έτος 1951 και η Πολιτική Δικονομία, που ίσχυε από το έτος 1834 έως το έτος 1968 είχαν συνταχθεί στην γερμανική γλώσσα, με βάση τα ισχύοντα στην Βαυαρία, από το μέλος της Αντιβασιλείας **Λούντβιχ φον Μάουερ**, ο οποίος ήταν ένας από τους διασημότερους νομομαθείς και νομοδιδάσκαλους του 19^{ου} αιώνα. Αντίθετα όσον αφορά το Αστικό-Πολιτικό Δίκαιο (που ρυθμίζει τα ιδιωτικά δικαιώματα και τις συναλλαγές των προσώπων γενικά), με την 1^η εθνική συνέλευση στην Επίδαυρο εισήχθησαν οι υφιστάμενοι νόμοι Βυζαντινών Αυτοκρατόρων. Αργότερα με το ΒΔ της 23^{ης} Φεβρουαρίου/7^{ης} Μαρτίου 1935 ορίστηκε ότι:

«Οι Πολιτικοί Νόμοι των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων, οι περιεχόμενοι εις την εξάβιβλον του Αρμενοπούλου θέλουσι ισχύει μέχρις ου δημοσιευθεί ο Πολιτικός Κώδικς του οποίου την σύνταξιν διατάξαμε ήδη».

Το μεταβατικό αυτό διάστημα είχε διάρκεια...105 έτη

“Θέραπειν”
Κέντρο Συμβουλευτικών Υπηρεσιών Ψυχικού
Αγίας Σοφίας 3, 15451 Ν. Ψυχικό

Μαρία Δάρα
Ψυχολόγος (MSc in Child Development)

m.dara@therapin.gr
www.therapin.gr

T. 210 6771886
Κ. 6977 022107

«Ο Αρτοζήνος»

Του Γ. ΔΟΓΑ

Αναδημοσίευση από την Ηχώ των Λαγκαδίων

Ο Αρτοζήνος είναι η πιο αφηλή βουνοκορφή της οροσειράς απέναντι απ' το χωριό μου. Ένα βουνό με λίγα χαμόκλαρα, με πολλά λιθάκια και γκρέμα. Με λίγους κατοικόδρομους, που μόνο οι τσοπάνοι τους διαβαίνουν ακολουθώντας τα ζωντανά τους.

Ο Αρτοζήνος είναι φάτος στο χωριό κι όλη την ημέρα στα παιδικά μας χρόνια τον αγναντεύαμε με θαυμασμό και δέος, απρόσιτο κι αγέρωχο, περήφανο για την αφηλωσιά του, που η παιδική μας φαντασία του 'δινε Ολύμπιες διαστάσεις.

Δεν είχαμε δει και δεν είχαμε γνωρίσει στα παιδικά μας χρόνια αφηλότερο βουνό και πιστεύαμε, θέλαμε να πιστεύουμε, πως ο Αρτοζήνος είναι το πιο αφηλό, το πιο 'μορφο βουνό της γης ...

Έτσι τον έβλεπα κι εγώ, σαν τ' άλλα Λαγκαδινόπουλα, στα παιδικά μου χρόνια τον Αρτοζήνο. Θυμάμαι στο Δημοτικό Σχολείο σαν κάναμε διάλειμμα στην ταρατάσα, ο Αρτοζήνος ζύγωνε κι άπλωνε το χέρι μου να τον αγγίξω. Μα κείνος ήταν μακριά. Ορθωνότανε από πάνω μου σαν γίγαντας της μυθολογίας, επιβλητικός και μεγαλόπρεπος, απόκοσμος κι αινιγματικός. Δεν ήτανε δα μπορετό για μας τα παιδόπουλα τότες να σκαρφαλώσουμε πάνω στις κακοτοπιές και τα κακοτράχαλα του. Τα γκρέμα και τ' ανηφόρια κρατάγανε τον Αρτοζήνο μακριά από εμάς κι ας ήτανε δυο δρασκειλιές απ' την δημοσιά. Έτσι τυλιγότανε με μυστήριο κι αποκοσμία κι ήτανε για μας τότες τ' όνειρο τ' άπιαστο κι η χίμαιρα. Τ' άγνωστο που έτρεφε και γοήτευε, την παιδική φαντασία μας κι έμιγε με τον θρύλο και τα παραμύθια.

Δεν ξέρω, μα θυμάμαι που το 'νοιωθα και το πίστευα. Και να μπόραγα, και να με βοηθάγανε να σκαρφαλώσω στην κορυφή του, δεν θα το 'κανα, γιατί ήθελα ο Αρτοζήνος να μένει στην φαντασία μου και στα παιδικά μου όνειρα, που τ' άγγιζε τη νύχτα, απρόσιτος, αινιγματικός και απάτητος. Έτσι όπως μένει πάντα στην φαντασία μου, ύστερα από τόσα χρόνια ...

Θέα Αρτοζήνων από Λαγκάδια.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Εορτασμός Πρωτοχρονιάς στην ταβέρνα του Ι. Ρουσιά

Είναι αναμενόμενο και κατανοητό πως κάθε χρόνος που περνάει όλο και λιγότεροι πατριώτες επιλέγουν να περάσουν τις γιορτές των Χριστουγέννων και πρωτοχρονιάς στο χωριό μας. Οι λόγοι είναι προφανείς και τους αντιλαμβάνονται όλοι. Ευτυχώς με την εξέλιξη της τεχνολογίας και την ευρεία διάδοση του internet εύκολα πλέον μαθαίνουμε όλοι, όπου κι αν ζει καθένας μας, νέα από το χωριό και τους πατριώτες, βλέπουμε φωτογραφίες κλπ. Γι αυτό θέλουμε να παρακινήσουμε όσο γίνεται περισσότερους πατριώτες να εξοικειωθούν με τα ηλεκτρονικά μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα επικοινωνίας και ενημέρωσης και έτσι να διατηρηθούν κατά το δυνατόν οι μεταξύ μας δεσμοί.

Τη φετινή χρονιά δεν κατέβηκαν αρκετοί

πατριώτες στο χωριό για να περάσουν τις γιορτές, ιδιαίτερα τις ημέρες των Χριστουγέννων. Δυστυχώς και ο Σύνδεσμος δεν μπόρεσε να οργανώσει κάτι. Πάντως οι λίγοι πατριώτες που βρέθηκαν στο χωριό μαζεύτηκαν στην ταβέρνα του Γιάννη Ρουσιά και γιόρτασαν την πρωτοχρονιά και των Φώτων, όπως φαίνεται και στις φωτογραφίες που ανάρτησε στο internet ο Θανάσης Π. Σχίζας.

Εορτασμός Φώτων στην ίδια ταβέρνα

Μνημόσυνο Συνδέσμου σε αποβιώσαντες πατριώτες

Στα πλαίσια των ευρύτερων δραστηριοτήτων και υποχρεώσεων του Συνδέσμου θεωρούμε πως είναι πρόπονα γίνει ένα μνημόσυνο, για όσους πατριώτες έφυγαν από τη ζωή και για τους οποίους υπάρχουν στοιχεία από τις δημοσιεύσεις στην εφημερίδα Αρτοζήνος (1976-σήμερα) ή από άλλες πληροφορίες. Σε πρώτη φάση θα δημοσιευθούν τα ονόματα των νεότερων πατριωτών (κάτω από την ηλικία των 30 ετών) και στη συνέχεια και σταδιακά υπόλοιπα ονόματα. Το μέλος του ΔΣ Γ. Βέργος ανέλαβε αυτή την εργασία και συγκέντρωσε στοιχεία για 199 πατριώτες που έχουν φύγει από τη ζωή. Πιθανώς να υπάρχουν και κάποια άλλα ονόματα. Χρέος των συγγενών τους είναι να μας στείλουν σχετικές πληροφορίες, να δημοσιευθούν τα ονόματα, ώστε και με αυτόν τον τρόπο να μνημονεύσουν τους δικούς τους ανθρώπους.

Η κατάταξη θα γίνει με βάση την ηλικία (το έτος θανάτου σε παρένθεση)

1) **Χειμώνας Ευστ. Δημητράκης**, 14 ετών (1999).

Ήταν εγγονός του Μήτσιου Χειμώνα από του Αράπηδες. Ο Θάνατος προήλθε από ανακοπή της καρδιάς την ώρα προπόνησης σε ομάδα ποδοσφαίρου στον αθλητικό Όμιλο «Κουκουβάουνες», λόγω καρδιακής πάθησης.

2) **Χαραλαμπόπουλος Παναγιώτης** 14 ετών, (1976).

Ήταν εγγονός του Αγγελή Δημόπουλου (αυτός ήταν αδερφός του γιατρού Ι. Δημόπουλου) από την κόρη του Αιμιλία που ζούσε στην Δημητσάνα. Ο πατέρας του παιδιού Θύμιος είχε μαρουτόμυλο στη Δημητσάνα. Μια μέρα που πατέρας και γιός έτρωγαν έξω από το μύλο κάτω από ένα δένδρο έγινε τρομερή έκρηξη στο μαρουτόμυλο, ισοπεδώθηκε το κτίριο και το παιδί σκοτώθηκε και βρέθηκε 20-30 μέτρα μακριά μέσα στο ποτάμι.

3) **Βέργου Στ. Ελένη** 15 ετών (1961).

Πέθανε στην Αθήνα, συνεπεία τροχαίου ατυχήματος. Ο αδερφός της Γιάννης είναι ο ταμίας σήμερα του Συνδέσμου.

4) **Μπόρας Ι. Παρασκευάς** 17 ετών (1983).

Ήταν εγγονός του Μπόρα Παρασκευά (Νούση), που σκοτώθηκε στον πόλεμο με τους Ιταλούς το 1940. Έμενε στην Τρίπολη και ο πατέρας του είναι ράφτης.

5) **Σχίζας Π. Νικόλαος** 17 ετών (1985).

Ήταν εγγονός του Ηλία Ν. Σχίζα (Λιασχίζα) από το γιό του Παναγιώτη και έμενε στα Λασταίικα. Ο θάνατος οφειλόταν σε τροχαίο ατύχημα ύστερα από αγώνα με μηχανές που έκαναν συνομήλικοι. Την ίδια τύχη και ο αδελφός του Γιώργος μετά από 8 χρόνια. Ο πατέρας τους πέθανε πριν 2 περίπου χρόνια.

6) **Μαραγκού Μ. Σταυρούλα** 18 ετών (1949)

Πέθανε στην Αθήνα, στα Δεκεμβριανά, από αδέσποτη σφαίρα.

7) **Παρασκευόπουλος Γ. Ηλίας** 19 ετών (1987)

Ήταν εγγονός του «Λιασαμαρά». Ο θάνατός του προήλθε από μακροχρόνια αρρώστια. Ο πατέρας του πέθανε πριν μερικά χρόνια λόγω πτώσης από σκάλα.

8) **Χρονόπουλος Χ. Ιωάννης** 19 ετών (1990).

Έπασχε από χρόνια νόσο και πέθανε μετά από χειρουργική επέμβαση. Οι γονείς του Χρήστος και Φανή (του Λια-

τσιθοδοωρή) και ο αδερφός του Γιάννης ζουν στην Αθήνα.

9) **Δέδες Δ. Γεώργιος** 20 ετών (1978).

Ήταν εγγονός του «Μήτσιο-Γρέκη» και πέθανε από τροχαίο την ώρα της εργασίας του.

10) **Χρονοπούλου Κ. Παναγιώτα** 20 ετών (1983).

Κόρη της Ντίνας Ηλ. Χρονόπουλου (Μαρθολιά). Πέθανε από τροχαίο στο δρόμο Αθηνών-Κορίνθου, όπου τραυματίστηκε και η αδερφή της Μάρθα.

11) **Βέργος Γ. Χρήστος** 21 ετών (1982)

Πέθανε στην Αμερική όπου είχε πάει για μεταμόσχευση, λόγω λευχαιμίας. Ήταν φοιτητής χημικού στο Παν. Ιωαννίνων. Η μητέρα του είχε την ίδια τύχη ένα χρόνο αργότερα. Ο πατέρας του ζει στο Ίλιον και η αδερφή του στην Καρδίτσα παντρεμένη με 2 παιδιά.

12) **Ρουσιάς Ευστ. Ιωάννης** 21 ετών (1970).

Ο Γιάννης υπηρετούσε στο στρατό, ήταν αλεξιπτωτιστής και σκοτώθηκε μαζί με άλλους 30 περίπου, όταν το αεροπλάνο που τους μετέφερε για πτώση με αλεξιπτωτο προσέκρουσε σε βουνό κοντά στα Μέγαρα.

13) **Κούλης Ι. Χρήστος** 22 ετών (1988)

Γιός της Πηνελόπης Π. Κατσιάπη. Σκοτώθηκε σε τροχαίο με μηχανάκι που οδηγούσε ο ίδιος.

14) **Σχίζας Π. Γεώργιος** 23 ετών (1993).

Εγγονός του «Νίκου του Λιασχίζα». Σκοτώθηκε σε τροχαίο. Οδηγούσε μηχανάκι και τον παρέσυρε αυτοκίνητο. Ζούσε στα Λασταίικα και 8 χρόνια πριν είχε την ίδια τύχη και ο αδερφός του.

15) **Ανδρονιδάκης Γεώργιος** 24 ετών (1993)

Ήταν γιος της Βάσως Δ. Κωνσταντόπουλου. Σκοτώθηκε με μηχανάκι που οδηγούσε ο ίδιος στην Αθήνα στο δρόμο Φιλαδέλφειας προς Κηφισιά. Τραυματίστηκε βαριά και ο φίλος του που ήταν στο μηχανάκι

16) **Τσίμπρος Κώστας** 25 ετών (2008)

Γιός της Ρίνας Κ. Σχίζα (Κωσταντάκου). Σκοτώθηκε σε τροχαίο στο δρόμο Τρίπολης Καλαμάτας. Προσπάθησε να φθάσει προπορευόμενο αυτοκίνητο φίλου του που έχει ξεχάσει κάτι για να του το δώσει.

17) **Κωνσταντόπουλος Ι. Νικόλαος** 25 ετών (2008).

Ατύχημα από ηλεκτροπληξία, λόγω επαφής σιδηρόβεργας που κρατούσε, με καλώδια υψηλής τάσης. Έμενε στο Ναύπλιο όπου είναι εγκατεστημένοι οι γονείς του. Έχει μία αδελφή.

18) **Μπουρνάς Εφ. Κώστας**, (1991).

Θανατηφόρο τροχαίο ατύχημα στην Αθήνα στη γέφυρα της Βαρυμπόμπης. Ήταν ο ίδιος οδηγός του αυτοκινήτου και είχε μέσα φίλο του που σκοτώθηκε επίσης. Οι γονείς του μένουν στους Αράπηδες. Έχει δύο αδελφές.

19) **Πατελάρος Ν. Δημήτριος**, 29 ετών (1989)

Γιός της Μοίρας, κόρης του δάσκαλου Δ. Σχίζα. Ήταν πτυχιούχος της Ιατρικής σχολής και όταν συνέβη το μοιραίο ήταν με στρατιωτική άδεια, γιατί υπηρετούσε τη θητεία του. Ο θάνατός του προήλθε από πτώση (από τον 3ο όροφο στο σπίτι του). Ο πατέρας του Νίκος, γιατρός επίσης, είχε πεθάνει νωρίτερα ξαφνικά σε ηλικία 53 ετών. Έχει έναν αδερφό.

Τα Οικονομικά μας

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Α) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1) Αρ. Λογ. 6014-040030-371

2) IBAN: GR 5001710140006014040030371

Β) ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΦΑ

1) Αρ. Λογ.: 151-002101-091057

2) IBAN: GR 9701401510151002101091057

ΕΣΟΔΑ 11-11-15 έως 31-1-16

53	ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ	50
177	ΒΕΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡ.	50
173	ΒΕΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡ.	30
161	ΒΕΡΓΟΣ ΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝ.	20
174	ΒΕΡΓΟΥ-ΚΩΝΣΤΑΝΤ/ΛΟΥ ΠΑ.	20
175	ΒΥΤΗΝΙΩΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	30
155	ΓΚΟΥΤΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ	50
156	ΓΚΟΥΤΗ ΚΩΝ/ΝΑ	50
54	ΓΚΟΥΤΗ ΤΑΝΙΑ	20
152	ΔΑΡΑΣ ΕΥΣΤ. (Βραβεία)	600
61	ΔΑΡΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ (Συνδρ. 30, Μνήμη Γιαννούλας Τρουπή-Δάρα 50)	80
1	ΔΑΡΑΣ ΝΙΚΟΣ ΙΩΑΝ.	30
167	ΔΑΡΑΣ ΠΑΝΑΓΗΣ	20
168	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΟΝ.(Γιατρός)	50
176	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ. Διον. (Καθηγ.Πανεπ.Πατρών)	80
164	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ	30
65	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΣΗΜΙΝΑ	30
159	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ Δ. ΕΥΓΕΝ. Εις μνήμη συζ.Ειρ.Μητσάκου	20
179	ΚΑΓΙΟΥΛΗΣ	50
153	ΚΕΡΜΠΕΣΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	50
56	ΚΛΟΥΚΙΝΑΣ ΧΑΡΙΛ.	20
160	ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30
62	ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑ ΒΑΡΒΑΡΑ	20
181	ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΙΑΣ ΘΕΟΔ. ΗΛΙΑ	50
165	ΚΩΝΣΤΑΝΤ/ΛΟΣ ΔΗΜΗΤ.	20
169	ΚΩΝΣΤΑΝΤ/ΛΟΣ ΙΩΑΝ. Δ.	50
63	ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔ.	20
4	ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚ.	30
55	ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ	20
172	ΜΑΡΑΓΚΟΥ ΜΑΡΙΑ Χηρ.ΓΕΩ.	20
162	ΜΟΥΤΑΒΕΛΗ ΓΩΓΩ	20
171	ΜΠΟΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ Κ.	20
170	ΜΠΟΡΑ ΔΙΑΜΑΝΤΩ	30
151	ΜΠΟΡΑΣ ΗΛΙΑΣ-ΝΤΟΡΟΣ	100
67	ΜΠΟΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝ (Συνδρ. 30, Μνήμη πατέρα του 30: 17.1.90)	60

ΕΣΟΔΑ-ΕΞΟΔΑ Συνδέσμου από 1.4.15 μέχρι 17.8.15

(Δεν είχαν δημοσιευθεί λόγω μεταβατικής περιόδου αλλαγής ΔΣ Συνδέσμου).

ΕΣΟΔΑ		
669.	ΝΙΚΟΣ Κ.ΣΧΙΖΑΣ (ΑΥΣΤΡΑ- ΛΙΑ ΑΥΔ 150)	96
670.	ΒΕΣΔΕΚΗ ΟΥΡΑΝΙΑ	20
671.	ΚΩΝΣΤΑΝ/ΛΟΣ Δ.ΧΡ. (ΑΛΦΑ)	50
672.	ΑΦΟΙ ΣΤΡΙΚΟΥ Η.Κ. (ΑΛΦΑ)	30
673.	ΤΟΚΟΙ ΑΛΡΗΑ	0,03
674.	ΣΤΡΙΚΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑ- ΝΑΓΗ	50
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		246,03

(Τα ονόματα αυτών των συνδρομητών Περιλαμβάνονται και στην επόμενη Κατάσταση των 16 μηνών).

Απόδ.	ΕΞΟΔΑ	
309 -	ΔΕΗ	26,5
310-	ΟΤΕ	68,5
311-	ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΙΛΙΠ.	450
312-	Ι.ΓΚΑΛΤΗΡΑΓΚΑΣ	389,4
313-	ΛΙΑΠΗ ΕΥΦΟΣΥΝΗ	8
314.	ΔΕΗ	72,5
315.	ΟΤΕ	68
316.	ΛΟΓ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	30
ΣΥΝΟΛΟ		1.112,9

Συγχαρητήρια για ιστοσελίδα

Πολύ καλή η ιστοσελίδα...μπράβο σε όποιους τη φροντίζουν...

Καταφέγγω πολλές φορές στα ιστορικά στοιχεία, στα λαογραφικά και στις φωτογραφίες των περιοχών....

Καλή συνέχεια να έχετε....

ΑΝΔΡΕΑΣ ΗΛ ΔΑΡΑΣ Πολιτ. Μηχανικός
Απάντηση

Ευχαριστούμε πολύ αγαπητέ πατριώτη για τα καλά σας λόγια. Προσπαθούμε να κάνουμε ότι μπορούμε καλύτερο, ώστε η ιστοσελίδα μας serrou.gr να προβάλλει το χωριό μας και τις ομορφιές του, τις δράσεις του Συνδέσμου μας και να αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ των απανταχού της γης Σερβαίων.

Διευκρινήσεις

Προς αποφυγή τυχόν παρεξήγησης σχετικά με πληρωμή συνδρομής για εφημερίδα και Σύνδεσμο, δημοσιεύουμε κατάσταση όσων πλήρωσαν από Ιούλιο 2014 μέχρι Οκτώβριο 2015 (16 μήνες).

Αναστασόπουλος Ι. Χρήστος	50	
Ανδριοπούλου Ουρανία	20	
Ανδριοπούλου «»	20	
Απτολόπουλος Γεώργιος	30	
Βέργος Ιωάν+Νίκος	50	
Βέργου Λ. Διονυσία	20	
Βέργου Δ. Κατερίνα	30	
Βυτινιώτης Αθ.	50	
Γεωργακόπουλος Ν. Γεώρ.	50	
Γιαννακόπουλος Τάκης	50	
Δάρας Χ. Ευ.	50	
Δάρας Ν. Κωνστ.	40	
Δάρας Ν. Κωνστ.	30	
Δημητρόπουλος Δημ.	30	
Δημοπούλου Μήνα	50	
Κερμπεσιώτη Αγγ.	50	
Κλεισούρας Αγ. Δημ.	30	
Κλεισούρας Αγ. Σπύρος	20	
Κλεισούρας Αγ. Σπύρος	50	
Κούλη Πην.	20	
Κουτσανδρέας Ηλ Θεόδ.	50	
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	30	
Κωνσταντόπουλος Δ. Χρήστος	50	
Κωνσταντόπουλος Δ. Ιωάν.	20	
Κωνσταντόπουλος Ν. Κωνστ.	50	
Κωνσταντοπούλου Αθανας	100	
Κωνσταντοπούλου Νικόλ.	30	
Λιατσόπουλος Θεόδ.	20	
Λιατσόπουλος Παρ.	30	
Μαραγκός Ι. Χρήστος	50	
Μαραγκού Μαρία Γ.	30	
Μαραγκού Μαρίνα Αθ.	50	
Μαραγκού Μαρίνα Αθ.	50	
Μπόρα Αγγ. Θ.	30	
Μπόρα (Μποδοσ.) Άννα Αθ.	30	
Μπόρα (Μποδοσ.) Νίτσα Αθ.	15	
Μπόρας Ι του Κ	70	
Μπόρας Ι. του Κ.	50	
Παγκράτης Κ. του Ν	30	
Παναγοπούλου Ντίνα	30	
Παναγοπούλου Φανή	20	
Παπαγεωργίου Χρ.+ Ηλίας	80	
Ρουσιά Κατερ	30	
Ρουσιάς Ι. του Κ.	30	
Σουλελής Θ.	20	
Σπανός Εμ.	30	
ΣτρίκουΑφοιΗ. Κ.	30	
Στρίκου Π. Φωτεινή	50	
Στρίκος Δ του Ι.	20	
Σχίζας Αθ. Του Ηλ.	50	
Σχίζας Κ. Νίκος (Αυστρ.)	96	
Σχίζας Κ. του Στ.	20	
Σχίζας Μιχ. του Στ.	30	
Σχίζας Ν. (Κακός)	100	
Σχίζας Ν. του Στ.	50	
Σχίζας Χρ. Του Κ.	20	
Τρουπή Καν.	20	
Τρουπή Ελ. Του Θ.	30	
Τρουπής Γ. του Θ.	100	
Τρουπής Θ. του Γ.	50	
Φλουράκη-Σχίζα Χρυσ.	100	
Χειμώνας Ευ. του Δ.	30	
ΣΥΝΟΛΟ		2.591

Το ποσό αυτό υπολείπεται σημαντικά του κόστους έκδοσης 5 (+) φ. Αρτοζήνου, που αντιστοιχούν σε αυτή την περίοδο (περίπου 4.000). Όσοι πατριώτες δεν είναι στις καταστάσεις και θέλουν να συνεχιστεί η έκδοση της εφημερίδας και η λειτουργία του Συνδέσμου, καλό είναι να δώσουν τη συνδρομή τους.

40 χρόνια «Αρτοζήνος»

συνέχεια από τη σελ. 1

υπάρχουν, απόφαση χρειάζεται και πάνω απ' όλα κατανόηση και βοήθεια, με όποιο τρόπο καθένας μπορεί.

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ του Πολιτιστικού Κέντρου του χωριού, με τη συνεργασία Συνδέσμου και Δήμου είναι αναμφισβήτητο έργο ξεχωριστής αξίας και δημιουργία πνοής για το μέλλον του χωριού. Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους τους πατριώτες που βοήθησαν (καθένας με τον τρόπο του) να γίνει αυτό το έργο με τις αίθουσες πολλαπλών χρήσεων και τη θαυμάσια πλατεία. Αξίζει να αναφερθεί πως οι πατριώτες πρόσφεραν κοντά στις εκατό χιλιάδες ευρώ για την κατασκευή του έργου. Στο προγραμματισμό του νέου ΔΣ του Συνδέσμου είναι να γίνει μια πέτρινη βρύση στην πλατεία (έχει προσφερθεί μία πατριώτισσα να διαθέσει το κόστος) να ολοκληρωθεί η πέτρινη επένδυση στην κάτω πλευρά του κτιρίου και να διαμορφωθεί η κάτω αίθουσα σε μουσείο, με ότι παλιό έχουν οι πατριώτες από τους δικούς τους ανθρώπους (ο πατριώτης Γ. Κατσιάπης που έχει μία αξιολογή συλλογή πολλών παλιών αντικειμένων μας ενημέρωσε πως την προσφέρει στο Σύνδεσμο).

ΘΑ ΗΤΑΝ παράληψη αν δεν αναφέραμε τον καθοριστικό ρόλο της εφημερίδας τόσο στην απόκτηση ιδιόκτητου γραφείου του Συνδέσμου στην Αθήνα όσο και στην δημιουργία της ιστοσελίδας serrou.gr, επί προεδρίας του αιμνηστού προέδρου γιαντρου Ηλία Χειμώνα.

ΣΗΜΕΡΑ η κατάσταση που βρίσκεται ο Σύνδεσμος δεν είναι ευχάριστη, αφού στη Συνέλευση του περασμένου Αυγούστου δεν βρέθηκαν πατριώτες να θέσουν υποψηφιότητα για το ΔΣ και να γίνουν αρχαιρεσίες, όπως προβλέπεται από το καταστατικό. Για να μην διαλυθεί ο Σύνδεσμος, η Γ/Σ αποφάσισε να αναθέσει την διοίκηση σε κάποιους πατριώτες (κυρίως παλιά μέλη του ΔΣ) που βρέθηκαν μετά από πολλές και επίμονες προσπάθειες και ουσιαστικά παρά τη θέλησή τους.

ΕΜΕΙΣ, ως προσωρινά μέλη σήμερα του ΔΣ κάνουμε ότι μπορούμε καλύτερο, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας και χωρίς να μπορούμε να αποφύγουμε και κάποια λάθη, παρά την παλιά εμπειρία μας στα συλλογικά πράγματα. Αν υπήρχε ενδιαφέρον από πατριώτες να αναλάβουν την διοίκηση του Συνδέσμου θα υποβάλαμε την παραίτησή μας και θα προκηρύσσαμε αρχαιρεσίες. Επειδή κάτι τέτοιο δεν είναι ορατό, το επόμενο βήμα είναι να καταθέσουμε την εντολή που έχουμε λάβει στην επόμενη Γ/Σ που θα γίνει τον Αύγουστο στο χωριό και οι πατριώτες ας αποφασίσουν για τα περαιτέρω.

Προοπτικές για εφημερίδα, ιστοσελίδα, Σύνδεσμο

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την αξία του Συνδέσμου και της εφημερίδας «Αρτοζήνος», που τόσα έχουν προσφέρει στο χωριό και στους πατριώτες επί πολλά έτη. Δυστυχώς όμως, φαίνεται πως δεν υπάρχει αισιοδοξία για το μέλλον ούτε της εφημερίδας, ούτε και αυτού του ίδιου του Συνδέσμου. Μακάρι αυτές οι προβλέψεις να αποδειχθούν ανακριβείς.

Στο Facebook πάρα πολλοί πατριώτες, ιδιαίτερα νέοι, έχουν προσωπική σελίδα και μέσω του συστήματος «Φίλοι» επικοινωνούν μεταξύ τους, μαθαίνουν νέα, συνομιλούν κλπ. Επίσης υπάρχουν και κάποιες ομάδες όπως π.χ. serroulovers, εδώ Σέρβου κλπ που απαριθμούν πολλά μέλη.

Ακόμη υπάρχουν και κάποιοι πατριώτες που έχουν κάνει δικές τους ιστοσελίδες που μπορεί κανείς να βρει πολύ ενδιαφέροντα πράγματα για το χωριό και τους πατριώτες. Μερικές εξ' αυτών μπορείτε να τις βρείτε στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου serrou.gr στην κατηγορία ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ.

Ας φροντίσουμε όλοι να εξοικειωθούμε με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Είτε το θέλουμε είτε όχι, το μέλλον είναι εκεί

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Λόγω των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο Σύνδεσμος, το ΔΣ αποφάσισε να διακόψει την τηλεφωνική γραμμή 210-3229904 (κόστιζε περί τα 70 ευρώ το δίμηνο), αφού όλα τα μέλη διαθέτουν κινητά τηλέφωνα, που είναι καταχωρημένα στην πρώτη σελίδα του 199 φ. του Αρτοζήνου. Το κινητό τηλέφωνο του προέδρου είναι 6977631017. Για οποιοδήποτε συλλογικό θέμα μπορείτε να επικοινωνείτε μαζί του.